

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/23/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010066
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814010066.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému O. T. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 12. augusta 2015 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. novembra 2014, sp. zn. 3T/18/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného O. T. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. novembra 2014, sp. zn. 3T/18/2014, bol obžalovaný O. T. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 4.7.2013 okolo 19.00 hod. sa pod vplyvom alkoholu pred rodinným domom č. X/X na K. ulici v V., okres L., vyhrážal zabitím poškodenej Q. G. a jej maloletému synovi H. G., potom z nohavíc vytiahol skladací nôž a týmto sa vyhrážal poškodenej Q. G. a H. G. staršiemu zabitím, čím v poškodených vzbudil dôvodnú obavu, že hrozby splní a vec oznámili OO PZ Handlová.

Za tento trestný čin bol obžalovaný O. T. odsúdený podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., prvá veta pred bodkočiarkou, § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 56 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia veci - sklápacieho noža, vlastníkom ktorého sa podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. stáva štát.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. boli súčasne zrušené výroky o trestoch uložených obžalovanému O. T. právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 15.8.2013, sp. zn. 1T/38/2012 a právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 23.7.2013, sp. zn. 3T/79/2013, ako aj všetky výroky obsahovo na tieto rozhodnutia nadväzujúce.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej pätnásťdňovej lehote, napadol odvolaním obžalovaný O. T. pre nesprávnosť výrokov o vine a treste. V písomnom odôvodnení v súlade so svojou obhajobou prednesenou už pred súdom prvého stupňa poukazoval na to, že zažalovaný skutok nespáchal, poškodeným sa nevyhrážal a pokiaľ mal pri sebe nôž, tento nemal vybrať. Tvrdil, že celá trestná činnosť je na neho zo strany poškodených vymyslená. Poukazoval na to, že už pred súdom prvého stupňa žiadal vypočuť svedkov W. U., B. K. staršiu a B. K. mladšiu, ktorí by podľa neho dosvedčili, že poškodení na neho zaútočili sekerou a on

sa len bránil, avšak žiadny nožík nevyťahoval, pričom žiadal, aby uvedení svedkovia boli vypočutí na odvolacom súde. Popieral pritom, že by bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 15.8.2013, sp. zn. 1T/38/2012 pre trestný čin výtržníctva a rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 23.7.2013, sp. zn. 3T/79/2013 pre zločin útoku na verejného činiteľa. Navrhol, aby odvolací krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol s tým, aby bol v konečnom dôsledku spod obžaloby oslobodený.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 28.4.2015, na verejnom zasadnutí dňa 12.8.2015 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o vine a treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného O. T. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o obhajobné tvrdenia obžalovaného O. T., ale predovšetkým o svedecké výpovede poškodených Q. G., H. G. staršieho, H. G. mladšieho, svedkov L. A. a H. L. a o listinné dôkazy, na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného, pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi.

Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako súd prvého stupňa, pretože dôkazy, ktoré vykonal súd prvého stupňa, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktorými bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že ho spáchal obžalovaný O. T.. Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich. Neakceptoval ani návrhy obžalovaného na doplnenie dokazovania výsluchom ním navrhovaných svedkov, pretože ich nepovažoval za dôvodné. Obžalovaný totiž návrh na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov, konkrétne ním označených ako B. K., H. K. a U. A., nielenže predniesol už pred súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní dňa 28.5.2014 (čl. 94), ale na tomto návrhu vzápätí na hlavnom pojednávaní dňa 14.10.2014 netrval z dôvodu, že ním navrhovaní svedkovia odmietli svedčiť v jeho prospech (čl. 108), navyše v odvolaní už označil iných svedkov - W. U., B. K. staršiu a B. K. mladšiu. Z vykonaných dôkazov je pritom jednoznačne preukázané nielen to, že útočníkom bol práve obžalovaný, ale aj to, že obžalovaného síce H. G. starší udrel poriskom od sekery (bez násady), avšak až po opakovaných vyhrážkach zabitím obžalovaného na adresu poškodenej Q. G. a jej maloletého syna H. G.. Z uvedených dôvodov nepovažoval za dôvodné ani námietky obžalovaného vo vzťahu k správnosti a zákonnosti konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, pretože nemajú podklad v obsahu spisu a vo vykonaných dôkazoch.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného O. T. zhodne s obžalobným návrhom ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok prednesených už v prípravnom konaní a s ktorými sa okresný súd dostatočne a vecne správne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za opodstatnené. V podrobnostiach preto poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo vzťahu k výrokom o uloženom súhrnnom nepodmienečnom treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu a o treste prepadnutia veci. Súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému O. T. (za teraz posudzovaný a v napadnutom rozsudku uvedený prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zák. i za zbiehajúce sa trestné činy - prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., za ktorý bol odsúdený skorším rozsudkom a trestným rozkazom a vo vzťahu ku ktorým bol uložený súhrnný trest pri súčasnom zrušení výroku o treste) podľa trestnej sadzby stanovenej za najprísnejší zo zbiehajúcich sa trestných činov v § 323 ods. 2 Tr. zák. (odňatie slobody na 3 až 8 rokov) a po zvýšení jej dolnej hranice o jednu tretinu pre prevažujúci pomer príťažujúcich okolností s použitím § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. a § 38 ods.4 Tr. zák. (odňatie slobody na 56 mesiacov až 8 rokov), ako aj po zvýšení jej hornej hranice o jednu tretinu pri správnom použití asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. (odňatie slobody na 56 mesiacov až 10 rokov a 8 mesiacov) vo výmere 56 mesiacov, teda na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby, je trestom primeraným a zákonným, pritom zo zákona nepodmienečným. Zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1,3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaných trestných činov, zistené príťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Rovnako vecne správne a v súlade so zákonom sú aj výroky o zaradení obžalovaného O. T. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a o uložení trestu prepadnutia veci - sklápacieho noža podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.. Vecne správny a v súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Tr. zák. je tiež výrok o zrušení výrokov o trestoch uložených obžalovanému O. T. právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 15.8.2013, sp. zn. 1T/38/2012 a právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 23.7.2013, sp. zn. 3T/79/2013. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu a o treste prepadnutia veci v prospech obžalovaného, preto ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného O. T. neakceptoval.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného O. T. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.